

Aquest santuari, molt apreciat des de Sant Julià, és una de les perles que, des d'aquesta parròquia, es vol fomentar. Abans de visitar-la, es recomana passar per l'església parroquial per veure'n la imatge romànica de la verge. Visitar Canòlich vol dir també passejar-se pels paisatges del sud del Principat.

Hi ha referències que indiquen que el lloc de Canòlich ja existia en època medieval. Aquest era un petit nucli de població citat per primera vegada l'any 1176. De fet, s'estima que al segle XII Canòlic era un petit poble que s'establí en aquest indret a la recerca de terrenys cultivables i que proporcionessin aïllament i seguretat. La necessitat de poder disposar d'un servei religiós deuria fer que els seus pobladors hi construïssin una capella sota l'advocació de la Mare de Déu i que la dotessin de la imatge romànica de la Verge. L'any 1745, al "Manual digest de les Valls Neutras de Andorra", Antoni Fiter i Rossell fa esment de "Na. Sra. de Canòlich" com un dels tres principals santuaris de les valls d'Andorra, juntament amb Meritxell i Sant Antoni de la Grella. A l'interior de l'església es troba un altar d'època barroca, probablement del segle XVIII. L'església, tal com la coneixem avui, va ser aixecada i restaurada al principi del segle XX.

Poble Canòlic

Parròquia Sant Julià de Lòria

Adreça Canòlic

Tipus de bé: Església

Estil Arquitectura religiosa d'època barroca

Datació Segle XVII

Secció a l'inventari general Primera, béns d'interès cultural

Classificació Monument

Data protecció 2003-07-16

Descripció És un edifici de planta rectangular, sense que a l'exterior es distingeixi l'absis ni en planta ni en alçat, i la nau té contraforts exteriors. La coberta és de dues vessants i té campanar d'espadanya sobresortint de la façana principal, orientada al sud-est; en aquesta façana s'obre la porta d'entrada, en posició central, rematada per un arc rebaixat i flanquejada per dues finestres amb arc apuntat; per sobre la porta s'obre un òcul. Pel costat nord nord-oest la capella té un edifici adossat, utilitzat com a alberg.

A l'interior, la nau té la coberta de fusta, mentre que l'absis és en volta de canó i té un gran arc triomfal. Per sobre els peus de la nau hi ha un cor. Es conserva un retaule barroc dedicat a santa Maria, que abans acollia una imatge de la Mare de Déu de Canòlic, del segle XII; actualment aquesta es conserva a l'església parroquial de Sant Julià de Lòria. Els murs de la nau estan decorats amb imatges contemporànies de la llegenda de la verge de Canòlic.

L'església actual ha estat aixecada damunt d'una construcció d'època medieval, que va ser modificada al segle XVII. El cor data del 1680. El 1879 es va engrandir la nau i el 1923 es va refer la façana. Va ser reformada entre els anys 1973 i 1979, repicant l'arrebossat que cobria tot el parament, tant a l'exterior com a l'interior. L'església està dedicada a la patrona de la parròquia de Sant Julià de Lòria i s'hi celebra un aplec anual el darrer dissabte de maig.